

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 289/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2009 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/08.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 7. apríla 2008 „*písomný návrh na začatie konania o ochranu práva proti zásahu do osobného údaju*“. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza úkony okresného súdu v priebehu tohto konania od podania žaloby až doteraz, pričom podľa jeho názoru okresný súd nekonal, čím porušil jeho označené práva podľa ústavy a dohovoru.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol nálezom:

„Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2, čl. 48 Ústavy SR a ods. 1, čl. 6 Dohovoru boli nečinnosťou Okresného súdu v Bardejove v súdnom konaní vedeného u neho pod č. k. 5 C 56/08 porušené.

2. Prikazuje Okresnému súdu v Bardejove v spore pod č. k. 5 C 56/08 konať bez zbytočných prieťahov.

3. Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadostučinenie vo výške 2 tis. EUR (...), ktoré je mu povinný Okresný súd v Bardejove zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

4. Ukladá Okresnému súdu v Bardejove uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

Zo sťažnosti a z jej príloh nie je zrejmé, že sťažovateľ využil účinný prostriedok nápravy, ktorý mu poskytuje sťažnosť.

Z iných konaní, ktoré sťažovateľ viedol pred ústavným súdom (napr. III. ÚS 193/08), vyplýva, že bol vyzvaný, aby predložil dôkaz, ako si bránil svoje práva za použitia prostriedkov, ktoré mu umožňoval osobitný predpis. Sťažovateľ uviedol, že „*výzva Ústavného súdu SR je podľa môjho úsudku neopodstatnená, zbytočná a právne irelevantná. Preto trvám na tom, aby táto sťažnosť bola Ústavným súdom SR bez obštrukcií a lavírovania prejednaná a uzavretá riadne a tak ako má byť.*“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20, § 50 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd, ako to vyplýva aj z jeho doterajšej rozhodovacej činnosti, v prípadoch namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

alebo práva na prejednanie veci v primeranej lehote skúma, či sťažovateľ v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde využil všetky právne prostriedky, ktoré mu na ochranu týchto práv do 1. apríla 2005 poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“) v ustanoveniach § 17 ods. 1, § 20 až § 23, alebo právne prostriedky, ktoré mu na ochranu týchto práv od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh však nevyplýva, že by sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupoval vo vzťahu k okresnému súdu v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/08 tak, ako mu to umožňovali ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb., resp. po 1. apríli 2005 ustanovenia § 62 až § 68 zákona č. 757/2004 Z. z.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nepredložil dôkaz o využití prostriedkov ochrany jeho základných práv a slobôd, ktoré mu poskytuje osobitný právny predpis.

Keďže ústavný súd považuje vyčerpanie tejto zákonnej možnosti za predpoklad možného preskúmania sťažnosti sťažovateľa namietajúceho porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru (pretože predseda okresného súdu mal a má v zmysle citovaných ustanovení možnosť prijať adekvátne opatrenia na urýchlenie prerokovania veci), vzhľadom na uvedený skutkový stav jeho sťažnosť odmietol so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zdôrazňuje, že vzhľadom na dĺžku konania vo veci dosiaľ ani nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v uvedenej veci, avšak iba pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd už nezaoberal otázkou právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2009